

Neppravilna uporaba prava glede sodnega nadzora načela sorazmernosti. Pri nadzoru, ki ga Splošno sodišče opravlja nad sorazmernostjo omejitve trgovine blaga, naložene s strani institucije, je treba upoštevati diskrecijsko pravico, ki jo ima Komisija. Vendar pa Splošno sodišče svojega sodnega nadzora ni opravilo v skladu s sodno prakso Tetra Laval⁽²⁾. Po eni strani ni skrbno preverilo upoštevnosti in primernosti elementov, na katerih temelji izpodbijana odločba glede razlogov, ki upravičujejo omejitev. Po drugi strani ni pravilno preučilo sklepov, do katerih je mogoče priti na podlagi teh elementov, tako da omejitev presega to, kar je nujno za doseg želenega cilja.

⁽¹⁾ UL L 157, str. 1.

⁽²⁾ Sodba z dne 15. februarja 2005, Komisija/Tetra Laval (C-12/03 P, EU:C:2005:87), točka 39.

Pritožba, ki jo je Photo USA Electronic Graphic, Inc. vložila 27. januarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (tretji senat) z dne 18. novembra 2014 v zadevi T-394/13, Photo USA Electronic Graphic, Inc./Svet Evropske unije

(Zadeva C-31/15 P)

(2015/C 089/15)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnica: Photo USA Electronic Graphic, Inc. (zastopnik: K. Adamantopoulos, odvetnik)

Druge stranke v postopku: Svet Evropske unije, Evropska komisija, Ancàp SpA, Cerame-Unie AISBL, Confindustria Ceramica, Verband der Keramischen Industrie eV

Predlogi

Pritožnica Sodišču predlaga, naj:

- razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 18. novembra 2014 v zadevi T-394/13 Photo USA Electronic Graphic, Inc./Svet, s katero je navedeno sodišče zavrnilo tožbo za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Sveta (EU) št. 412/2013 z dne 13. maja 2013 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz keramične namizne in kuhinjske posode s poreklom iz Ljudske republike Kitajske⁽¹⁾;
- dokonča analizo in razglasi ničnost Uredbe (EU) št. 412/2013, in
- Svetu Evropske unije naloži plačilo stroškov pritožnice, ki jih je imela v tem pritožbenem postopku in postopku pred Splošnim sodiščem v zadevi T-394/13.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Pritožnica navaja, da je Splošno sodišče pri ugotovitvah v zvezi z njenim prvim, tretjim in četrtem tožbenim razlogom pred navedenim sodiščem večkrat napačno uporabilo pravo, prav tako pa naj bi izkrivilo predložene dokaze. Pritožnica zato navaja, da bi bilo treba izpodbijano sodbo razveljaviti. Poleg tega trdi, da so dejstva, navedena v podporo prvemu, tretjemu in četrtemu tožbenemu razlogu, dovolj dokazana, tako da lahko Sodišče odloči o teh razlogih.

V zvezi s prvim tožbenim razlogom pritožnica navaja dva pritožbena razloga. Prvič, Splošno sodišče naj bi s tem, da je pritožnici v bistvu naložilo dokazno breme glede tega, da so institucije storile napako pri presoji posameznih dejavnikov, ki so jih štele za upošteвне, napačno uporabilo pravo. V skladu z ustaljeno sodno prakso Splošnega sodišča naj bi zadoščalo, da pritožnica dokaže bodisi (1) da so institucije storile napako pri presoji posameznih dejavnikov, ki so jih štele za upošteвне, ali (2) da je uporaba drugih, bolj upoštevnih dejavnikov zahtevala njihovo izključitev. V tem okviru naj bi ugotovitev, da so institucije storile napako pri presoji 2 od 3 dejavnikov, ki so jih štele za upošteвне, zadoščala za razrešitev pritožnice dokaznega bremena. Poleg tega naj bi se z ugotovitvami v izpodbijani sodbi izkrivilo dokaze in dejstva pred Splošnim sodiščem.

V zvezi s tretjim in četrtem tožbenim razlogom pritožnica navaja štiri pritožbene razloge. Prvič, Splošno sodišče naj bi napačno razlagalo določbe člena 3(2) in (7) Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 z dne 30. novembra 2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti ⁽²⁾ (v nadaljevanju: osnovna uredba), ker je ugotovilo, da so institucije dolžne analizirati vpliv protikonkurenčnih ravnanj na položaj industrije v Uniji šele po tem, ko je obstoj takih protikonkurenčnih ravnanj ugotovljen s končno odločbo upoštevnega organa, pristojnega za konkurenco. Drugič, Splošno sodišče naj bi s tem, da je zavrnilo prošnjo pritožnice za razkritje identitete vzorčenih proizvajalcev Unije, izkrivilo zabeležene dokaze in napačno uporabilo pravo, ker je sklenilo, da lahko to, ali je institucija ravnala v skladu s členom 3(2) in (4) osnovne uredbe, preuči brez poznavanja identitete vzorčenih proizvajalcev Unije. Tretjič, v izpodbijani sodbi naj bi se s tem, da je bila pritožnici naložena obveznost predložitve trdnih dokazov glede obstoja vpliva protikonkurenčnih ravnanj na vzorčene proizvajalce Unije v položaju, ko je identiteta teh vzorčenih proizvajalcev tajna, napačno razlagale določbe člena 3(2) in (7) osnovne uredbe in pritožnici naloženo nerazumno dokazno breme. Četrtič, v izpodbijani sodbi naj bi se določbe člena 3(2) in (7) osnovne uredbe napačno razlagale tudi s sklepanjem, da je razrešitev upoštevnih obveznosti mogoča že zgolj z opiranjem na neopredeljene domneve namesto z izvedbo dejanske analize.

⁽¹⁾ UL L 131, str. 1.

⁽²⁾ UL L 343, str. 51.

Pritožba, ki sta jo Electrabel SA in Dunamenti Erómű Zrt vložili 28. januarja 2015 zoper sodbo Splošnega sodišča (deveti senat) z dne 13. novembra 2014 v zadevi T-40/14, Electrabel SA in Dunamenti Erómű Zrt/Evropska komisija

(Zadeva C-32/15 P)

(2015/C 089/16)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Pritožnici: Electrabel SA in Dunamenti Erómű Zrt (zastopnik: J. Philippe, odvetnik)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija

Predlogi

Tožeci stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:

- sklep Splošnega sodišča z dne 13. novembra 2014 v zadevi T-40/14 razveljavi v delu, v katerem je bila tožba tožečih strank zavrnjena kot nedopustna;
- ugotovi, da je tožba tožečih strank dopustna ali, podredno, da je dopustna za obdobje od 10. januarja 2009;
- Komisiji naloži plačilo stroškov, ki so nastali v postopku pred Splošnim sodiščem in pred Sodiščem.

Pritožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeci stranki uveljavljata štiri tožbene razloge. Z izpodbijanim sklepom je Splošno sodišče zavrglo tožbo tožečih strank za nadomestilo za povzročeno škodo, ki jima je nastala zaradi neupravičene odpovedi pogodbe o nakupu energije ob uporabi nezakonitega sklepa Komisije 2009/609/ES z dne 4. junija 2008 o državnih pomočeh C 41/05 ⁽¹⁾. Splošno sodišče je razsodilo, da je tožba tožečih strank zastarala in jo kot nedopustno zavrglo.